

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Головним фактором розвитку у XXI столітті стає накопичення не матеріальних благ, а знань, досвіду, вмінь, інтелектуального потенціалу, що разом становить інтелектуальний капітал людства.

Сьогодні роль і значення інтелектуальної власності інтенсивно зростає. Суспільство приходить до розуміння загальновідомого висновку про те, що інтелектуальна власність є найбільш цінним капіталом людства, виступаючи при цьому об'єктом цивільного обороту. У міру істотного підвищення значення інтелектуальної діяльності, особливо її результатів для соціально-економічного розвитку будь-якого суспільства попит на неї також зростає. Посилення правової охорони інтелектуальної власності необхідне ще й тому, що інтелектуальна діяльність, як засвідчує досвід країн з розвиненою економікою, здебільшого визначає і стратегію, і тактику соціально-економічного розвитку країни.

Світовий досвід переконливо засвідчує, що перехід до інноваційної економіки можливий лише за умови ефективного використання інтелектуального потенціалу, розвитку інтелектуальної власності, повномасштабному впровадженню у господарський обіг результатів творчої праці.

Наша держава має могутній інтелектуальний потенціал у багатьох галузях господарства, який дозволить Україні розвиватись економічно, збагачувати культурне та духовне життя. Винаходи та інновації, літературно-мистецькі та наукові здобутки наших співвітчизників сприятимуть входженню України до кола світових лідерів науково-технологічного прогресу.

Невичерпні можливості творців дозволяють зробити життя кращим, і вдосконаленню їхніх ідей немає меж. Тим більше, що саме сьогодні інноваційний розвиток є принципово важливим для підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Цивілізовані країни світу вже давно долучились до неодмінних атрибутів державності у кожній галузі народного господарства забезпечення правової охорони інтелектуальної власності.

Україна має могутній інтелектуальний капітал, який дозволить нашій державі розвиватись у руслі інноваційної економіки («економіки знань»).

Система правової охорони інтелектуальної власності створювалась для розвитку економіки України, і право інтелектуальної власності у цьому контексті – одна з складових цього процесу. Саме тому всі зусилля системи повинні бути спрямовані на збереження і зростання інтелектуального потенціалу нації. При цьому головним суб'єктом правовідносин у системі охорони інтелектуальної власності повинен бути безпосередньо творець.

Економічний розвиток України найближчим часом залежатиме від створення належних умов для розвитку творчої активності громадян та дієвого механізму захисту прав на здобутки їх творчості. Створення таких умов, у свою чергу, має забезпечити інвестиційну привабливість України, і поступову інтеграцію України до світової та європейської спільнот.

Вирішення проблем охорони інтелектуальної власності в сучасному світі відбувається в умовах, коли вже сформувалася глобальна система регулювання прав інтелектуальної власності з центральним місцем у ній Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) та Світової організації торгівлі (СОТ). Базові характеристики цієї глобальної системи мають бути враховані будь-якою країною світу, що намагається реалізувати інноваційну модель розвитку економіки.

Україна протягом останніх років значно активізувала процес свого входження до світових структур, що регулюють процеси створення, набуття прав та використання інтелектуальної власності, і вже є учасницею більшості багатосторонніх міжнародних конвенцій і договорів у цій сфері. Зважаючи на пріоритет інтеграції України до європейських структур, важливе значення для ефективно охорони прав інтелектуальної власності набуває процес входження України до регіональних європейських структур, зокрема ЄС, що забезпечує регулювання відносин у цій сфері.

